

langt uden om Sagen, naar jeg spørger: Kan der ikke tilstaa større Rationer? Hvis vi med den Rationering, vi for Tiden er inde paa, ikke er i Stand til at forbruge den danske Hvede, der ligger herhjemme af indeværende Høstaar, hvad skal saa Resten bruges til? Hvis den højtærede Minister ikke kan svare paa det Spørgsmaal, hvad Hvedemelet skal bruges til, spørger jeg: Hvorfor ophæves saa ikke Rationeringen fuldstændig? Og endelig stiller jeg det mere bestemte Spørgsmaal i Anledning af Bladudtalelser, jeg har set, men som jeg ikke kender som andet end Udtalelser i Bladene: Naar skal Udvidelsen af Franskbrødsrationeringen finde Sted? Det har været meddelt i Bladene, at noget saadant er nær forestaaende.

Men alt i alt konkluderer mine Bemærkninger i dette, at jeg anser det for ønskeligt at faa at vide af den højtærede Landbrugsminister, om han godkender, ikke blot i Principet, men ogsaa i den administrative Ordning, de Udtalelser, som den højtærede Chef for Regeringen har fremsat i Esbjerg, at man ikke fra Regeringens Side vil spærre af for Prisfald og Produktionsbillighed. Man vil ikke hjælpe de arbejdsløse, man vil ikke hjælpe Industrien, man vil kort sagt lade den frie Konkurrence raade paa alle Omraader, ogsaa hvor det volder Skade. Men ikke desto mindre synes det, som om den højtærede Landbrugsminister med Hensyn til de Forhold, jeg har omtalt angaaende det Hvedemel, som ligger i Frihavnen, ikke deler den Opfattelse, som den højtærede Statsminister har fremsat, men for sin kære Kornlovs Skyld og for de mange Penges Skyld, som den vil koste Statskassen, paa Trods af den højtærede Statsministers Ord spærres af for Frisbilligheden.

Martin Hansen: Jeg ønsker kun at gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hauge, som synes at være saa uendelig glad for de Sukkerordninger, vi har haft. Det er ikke min Hensigt at kritisere Sukkerordninger, som jeg selv har stemt for, men jeg vil dog minde om, at det er ikke det ærede Medlems Fortjeneste, naar der kom saa høje Sukkerpriser i Udlandet, at Sukkerordningen gav et Overskud. Thi det ærede Medlem er vidende om, at der den 1. August 1919 blev givet en Lov, hvorved man monopoliserede Indførselen af Sukker for Staten, og hvorfor? Af den simple Grund, at Forholdene laa saaledes, at der var Fare for, at der kunde indføres Sukker billigere, end Industriprisen her i Landet var paa det Tidspunkt. Da man

havde sikret Dyrkerne og Fabrikkerne en fast Pris, vilde man imødegaa den Fare, der opstod for Tab paa Sukkerordningen; derfor gav man den omtalte Lov. Det ærede Medlem har altsaa været udsat for ganske de samme Kalamiteter som Landbrugsministeren nu. Men Tiderne kom til Hjælp, Sukkerpriserne steg, og derved fremkom der Overskud; men nu er Konjunkturerne nedadgaende for de Produkters Vedkommende, som berører Kornloven, og saa falder det ærede Medlem over Ministeren. Der er noget mærkeligt i denne Optræden. Jeg har endvidere vanskeligt ved at forstaa den Kritik, som saavel dette Medlem som det ærede Medlem Hr. Rode har rejst af Kornloven. Den er baade den bedste og den billigste Kornlov, vi har haft, thi ved Bedømmelsen af denne Kornlov maa vi, selv om Udgifterne eventuelt vil kunne blive helt op til 60—70 Mill. Kr., altsaa de samme Udgifter, som det ærede Medlem Hr. Rodes Kornlov medførte, tage i Betragtning, at den nugældende Kornlov har givet en Dækningspris til Producenterne, som vil beløbe sig til noget over 60 Mill. Kr. mere, end sidste Aars Kornlov gav. Det forekommer mig, at denne Kornlov gør i langt højere Grad Ret og Skel til alle Sider end de tidligere, og ret beset er den, som sagt, ogsaa langt den bedste og billigste Kornlov, vi har haft.

Clausager: Naar det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, Randers Amt, paastod, at Talen om 4 Kr. pr. Rugbrød stammede fra Bemærkningerne til Kornlovsforslaget, er det en Paastand, som er aldeles forkert. Det er nemlig en Kendsgerning, at til Aprilvalget gik Snakken om 4 Kr. og ved Julivalget om 3 Kr., og da Kornlovsforslaget kom, holdt den Tale op.

Naar det ærede Medlem Hr. Hauge før talte om, at der fra ham i Tale og Skrift kun havde lydt den rene Saglighed, er det at trække store Veksler paa Tilhørernes Taalmodighed. Vi læste i Forgaars i „Social-Demokraten“, at nu var det gaaet saaledes, at man kunde anslaa den Overpris, der betales til Kornproducenter og Storaagrarer, til 15 Kr. pr. Td. Korn ud over Verdensmarkedets Pris. Dette er ganske aabenlyst i Strid med Sandheden; et Menneske, der er med til at staa inde for, hvad der staa i dette Landets næststørste Partis Organ, kan ikke tale om, at der fra den Side kun lyder Saglighed.

Hauge: Det er rigtigt nok, at Rigsdagen har vedtaget en Lov, hvorefter der